

prešlo prijateljstvo z Nemci v kri in celo „Slov. Narod“ je moral to priznati. Naš list je zmagoval! Govornik omeni še številke, ki so objavljene v „Zgodovini naše stranke“ (1. in 2. štef. t. l.). Te številke so nam dokaz, da je mogoče in potrebno, vsatviti organizacijo proti prvaškemu klerikalizmu, ki bode panslaviistično misel premagala in duhovne prisilila, da rabijo cerkev le za vero, nikdar pa za politiko. In to naj stori današnji zbor! (Odobranje).

Zastopnik iz Velikoveca je pojasnil, kako lepo se je pričel razširjati „Stajerc“ tudi po Koroškem. Pojasnjeval je potem koroške razmere in omenil, da se zbira vedno več pristavev po „Stajercu“ zastopanih načelov. Zahvaljuje se, da je naš list tako izobraževalno nastopal. Veseli ga, da se stori drugi korak, namreč združitev pristavev napredne misli v posebni stranki. Najpriarnejše pozdravlja v imenu koroških naprednjakov to velepomembno zborovanje (Odobranje). (Naprej pride)

Politični pregled.

Državni zbor. 23. p. m. je bila v zbornici podrobna debata o zvišanju duhovniških plač. Na prav jezuitski način se je vtihotapil še klerikalni predlog, da se sprejme pod novo postavo tudi klosterake duhovne (!). Potem so sprejeli slatni poslanci zvišanje duhovniških plač tudi v tretjem branju. Zbornica se je počela potem z vojaškim kreditom, katerega so delegacije še sprejele. 24. p. se je nadaljevala ta razprava. Tudi se je govorilo o nujnostnem predlogu glede takojšnje rešitve rekrutnega kontingenta. Poslanci so opozarjali zopet na slučaj dragonerja Berneggerja in so zahtevali oestro kazens za regimentnega zdravnika Swatona. Tudi so zahtevali, da pride odelj vojni minister v zbornico in odgovarja na interpelacije. — 26. p. m. je sprejela zbornica predloge glede ureditve prometa na morju v Dalmaciji in glede braziljskega morskakega prometa. Govorilo se je potem tudi o lokalnih železnicah. 28. p. m. je imela zbornica zadnjo sejo. Ministri so odgovorili na razne interpelacije. Zbornica je rešila še nekaj sprememb pri nasadišnih in pri najvišem sodnem dvoru, ter odobrila poročilo odeska glede zgradb v tržaškem pristanu. Potem je vstal predsednik Vetter ter imel zaključni govor. Z „živin“-klici na cesarja se je zbornica razšla. Stara državna zbornica je mrtva, — naj živi nova!

Zvišanje duhovniških plač je torej sklenjeno; ramanj je bil odpor naprednih poslancev, klerikalni vpliv na umirajočo zbornico je zmagal. To je 3. zvišanje duhovniških plač od l. 1885. V tem letu je zvišala država svoj donešek k duhovniškimi plačami za 1 milijon goldinarjev, l. 1897 pa za 4 milijone kron. Leta 1905 pa je zahtevala vlada celo 9½ milijone kron, katero svoto pa se je vendar znižalo na 4 milijone in 800 000 K. Blizu 5 milijone kron na leto bode mo torej duhovnikom več plačevali. Ali so dohodki avstrijskih narodov res tako veliki, da jim sme vlada nalagati vedno večjih bremen? Poglejte življenje kmetov in premislite, da narasla hipotekarni dolg z vsakim letom za mili one. Vlada pa, ki ima za duhovne vedno odprto mošnjo nima za kmeta ničesar. Za malo obrtnijo daje vlada vsih 300 000 K. za delavce niti 700 000 K. za farje pa 5 milijone na novo! To mora razburiti tudi najpohlevnejše ovice. Cerkev pa ne daje ničesar za svoje duhovne. In vendar posejude cerkev ogromno premoženje. L. 1835 je znašalo cerkevno premoženje 114 milijone kron, l. 1905 pa še 959 milijone in danes presega gotovo še velikansko svoto 1000 milijone kron!! Koliko posejudejo posamezni škofje in nadškofje, o temu niti ne govorimo. Zdi se nam torej, da bi bila dolžnost cerkve, pomagati tistim duhovnom, ki imajo baje premalo dohodkov. Dolžnost države pa bi bila, pomagati kmetu, obrtniku in delavcu. Ali — zbornica se zato ni brigala in je sprejela novo zvišanje duhovniških plač. Plačajte torej teh 5 milijone kron, trpiat avstrijski, — za plačilo vas bode politikujoči farji raz prišnice psovali.

Posl. Wastian in nova vinska postava. Kakor smo že poročali, je sklenila zbornica novo vinsko postavo, ki ima polno napak. Posl. Wastian

je imel ob tej priliki govor, v katerem je zahteval zboljšanje postav. Le par besed iz tega izvrstnega govora naj omenimo. Po novi postavi sme vinu dodati alkohola vinogradnik, prvi kupec, vinski trgovec in naposled še krčmar; vsakokrat se sme dodati samo 1 volum-procent. Ali po postavi dobi vino vendar 4 procent, kar je toliko kakor 7½ sladkorja; dodatek sladkorja pa prepove postava! § 5 nove postavice sicer dovoli dodatek sladkorja (cukra), ali le z oblastnim dovoljenjem. To dovoljenje pa pokvari lahko dobro ime celih vinskih krajev, ker pride v javnost. Na ta način se bode postavo preziralo in nima tedaj nobenega pomena. Za naše kraje bi bila prepoved dodatka sladkorja nezmerno škodljiva. Pridejo leta, ko ima naš naj 16 in več kisline, sladkorja pa malo. Ali naj ta mošt v jarek zlijemo? Največji kemiki so dokazali, da dodatek sladkorja ne škoduje itd. Posl. Wastian je predlagal, naj se postavo šele zboljša in potem sprejme. Ali večina je bila proti temu. Tudi kaplan Korošec je bil proti in je glasoval za postavo, ki bode nezmerno škodovala našim vinogradnikom.

Deželni zbori ne bodo sklicani pred novo državnozbornako volitvijo. Le češki deželni zbor se snide 18. svečana, da reši volilno preosnovo.

Volilna preosnova — gotova! Včerajšnji uradni list „Wiener Zeitung“ objavlja od cesarja sankcijonirane zakone glede spremembe volilnega reda. Obenem razglasa cesarski patent, ki razpušča staro zbornico. S tem je ta velepomembni boj dokončan!

Novo državnozbornske volitve na podlagi splošne in ednake volilne pravice se bodo vršile 7. majnika, ože volitve pa 14. maja. Tako poročajo listi.

Avstrijski tobak l. 1905. V tobakovem dimu so napravili Avstrijanci l. 1905 skupno čez 234 milijon kron. Država je imela od tega kadenja čistega dobička za več kot 145 milijon kron in je tudi premoženje tobakovega monopola raslo za več kot 6 milijon kron. Vse to v dimu...

Operaki minister Polonyi je odstopil. Kakor smo že zadnjič poročali, je dvignil Halmos proti ministru gorostasne obtožbe. Ministru se je očitalo, da je slepar, da se je udeležil tatvine da je po krivem prisegel, da je bil agent slaboglasnih hiš itd. Tožiti se boji in tako je padel ta minister, ki je prav značilen za madžarske razmere!

Volitve na Nemškem. Kakor znano, je razpestila vlada nemški „Reichstag“ (drž. zbor), ker se je večina izjavila proti njeni kolonialni politiki. Zdaj so se vršile nove volitve in lahko se trdi, da je doživela nemška socialna demokracija prvi večji poraz. Izvoljenih je bilo 237 poslancev, medtem ko je treba 160 odjih volitev. Med izvoljenimi najdemo: 89 članov klerikalnega centra, 41 konservativcev, 29 socialnih demokratov, 20 nar. liberalcev, 18 Poljakov, 10 članov državne stranke itd. Dosej so izgubili socialisti 20 sedežov. To je prvi veliki poraz te stranke.

V Beogradu poka... Na dvoru srbskega kralja Petra se pripravljajo resni dogodki. 26. t. se je pojavila huda razstrelba smodnika (pulver) v Konaku (kraljevski palači). Srbska vlada sicer razglasa, da je bila to le „nesreča“, ali nikdo temu ne veruje. Vsekakor so poročila iz Srbije vedno bolj vznemirljiva. Petru proti usoda Aleksandra...

Dopisi.

Nekaj o prvakah v Brežicah.

Brežice, prostica 1907.

Povedati hočemo slov. prebivalstvu brežičkega okraja, ki je doslej vedno živel v prijateljsku s nemškimi meščani, kakšni so bujskajoči „voditelji“ prvaške stranke in kakšna je njih preteklost.

Pričnemo z Andrejem Levakom, p. d. Joraa, ki je bil rojen kot nezakonaki sin revnega delavca Ostrelca v Zakutu. Isušil se je trgovstvo v Brežicah in Celju, postal komi pri pokojnemu trgovcu Tiber v Celju, ki pa mu je pokazal vrata zaradi njegove ljubezni do tuje lastnine (glej „Deutsche Wacht“, štef. 11, l. 1902). Levak je potem postal trgovstvo in postal agent

ljublanske pogorele banke „Slovenija“. Tudi na tem polju si ni prislužil lovoric in prišel je nazaj v Brežice. Nikdo ga ni pogledal, celo takratni pošteni Slovenci ga niso hoteli videti na svojih sestankih. Napravil je pa vendar razna „znanja“ in imel tudi tako „znanje“ s takrat še omoženim soprogom nemškega mesarja Linoierja, ki mu je uredila papirno trgovino. Po smrti tega v obče spoštovanega mesarja, je moral Levak svojo dobrotnost oženiti in je prišel na ta način do preje nemškega posestva; žena je umrla, Levak je pa postal hipoma „veleposestnik“, ravnatelj posojilnice, okrajni načelnikov namestnik, načelnik čitalnice itd. Poročil je potem zopet dekleta iz nemške družine in je postal na ta način član prvaškega „generalštaba“; preteklost in celjaki dogodki so bili pozabljeni!

Drugi prvak je Jos. Agreš, boljše rečeno Agreš iz Kapele. Pri vojaki je postal hitro „feldwebel“, prišel potem v kadetno šolo v Sarajevi in bil tako skrben za nekega gojenca, da mu ni pustil niti njegov denar porabiti, temveč je to sam storil; okradel je torej svojega tovariša (glej „Deutsche Wacht“ štef. 121. 1902); v temni sobici je premišljeval o tuji lastnini. Po končani prostovoljni in neprostoVOLjni vojaški službi prišel je v svojo občino. Ali v Kapeli niso znali „oceniti njegove čednosti. Prišel je torej v Brežice inzopet so bili danes tako sovraženi Nemci tisti, ki so mu pomagali; nabirali so denarja zanj, da si je mogel obleko napraviti. Ostal je v Brežicah in je zdaj solicator v pisarni vsemogočega dr. Ivana Benkoviča. Seveda je hudi prvak!

Tretji v tej zvezi je Miha Balon, ki je prišel kot pastir k svojem nemškemu stricu Joh. Janežiču. Stric je dal fanta v neko vinogradniško šolo; to šolo pa je moral neprostoVOLno zapustiti. Po smrti stricovi dobil je del tega nekdanj nemškega premoženja in hoče iz hvalečnosti zdaj vse Nemce pokreti. Duhovni velikan sicer ni, briga se bolj za žolodec in mora plešati kakor drugi zvižgajo. Moš je ordonanca prvaškega „generalštaba“ in kot tak razširja rdeče listke, ki pridigajo sovraštvo proti Nemcem. Pri temu se je enkrat še prste osmodil.

Četrti v tej čedni družbi je Benjamin Knaj, bivši župan v Rajhenburgu in bivši oskrbnik nekega hrvaškega posestva, na katerega se pa ne spominja prav rad. Danes je moš tajnik „Posojilnice“ in desna roka prvaškega generala dr. Benkoviča. Moš se je na Hrvaškem veliko prinčil, čeprav so mu očitali razni listi razne stvari. Na vsak način spada v družbo junakov Levaka, Agreša in Balona.

Peti pa je svetovno znani čudežni doktor Josip Strašek; tega moša je pustila neka nemška družina v Gradcu študirati; zavezal se je zato, da poroči hči. Drazil je besedo in ima tudi taščo pri sebi; s temi dvemama ženskama mora vedno nemško govoriti. Moš bi bil dober zdravnik, ko bi ne hotel biti preveč duhovit. Posebno ljubi svojega očeta, starega revčka, ki je večinoma v bolnici in katerega troške noče plačati premožni sin; baje je imenoval tudi svojega lastnega očeta „starega psa“. Lep sin in vreden svojih tovarišev!

Šesti tovariš je vzgojitelj mladine, učitelj Nace Zupan; moš je bil nekdanj pri sedanju njegovi ženi uslužben in zato jo je pustil študirati, ona ga je imenovala zato večkrat „prasiča“. Poletju je ta možakar večinoma direktor kopelji Čatež; postal bi tudi rad šolski vodja utrakvistično šole v Brežicah, pa je prepričan zato. Ta vzgojitelj spremlja poštenjaka Balona po njegovih potih.

Na sedmem mestu stoji c. k. deželnosodni svetnik Jos. Sitter. Ko je prišel pred 13. leti kot sodni adjunkt v Brežice, iskal je edino nemško družbo, ker mu po njegovih lastnih besedah „slov družba ni dopadla“, češ da je bila „preveč mešana“. Ob neki volitvi pa se mu je anelo krinko raz lice in se ga moralno prisililo, poiskati si drugo družbo. In ko je postal čez leta okrajni sodnik v Brežicah, hoditi pričel „edino v „Nar. Dom“ in je sklenil prijateljstvo s preje označeno, pač tudi „mešano“ družbo. Zato ga je imenovala občina Zakot svojim častnim članom.

Omeniti nam je nadalje c. k. vžitninskega uradnika Simona Wutta. Moš ima grozno jeso na vse kar ni prvaškega in je bil zaradi tega

že prestavljen. Zakaj si Wutt ne pomaga? Odide naj v prelepo Kranjako, tam se mu srce ohladi. Saj je vendar škoda, da zapravlja svoje neumerne talente v jezi nad nemškimi napisi v Brežicah.

(Naprej prihodnjic!)
Iz Celjskega okraja. Štrana se je zmešala, kaj bo pa zdaj? Duobus certantibus, tertius gaudet. To je: Kadar se dva prepirata, se tretji smeje. Prva dva sta narodna stranka od 8. dec., ter kmečka zveza od 20. pros. pod vodstvom črne Koroške duše; tretji pa je „Štajerc“, ki se obema od strani smeje. Komaj je narodna stranka začela svoje peruti razstegovati, že je mariborska črna pošast kakor strela vmes vdarila. Toraj taka je sloga med Slovenci! Založnost. Far pač h.č. brezpogojno vladati in zapovedati, dokler ima še zaslepijene ovce za sabo. Pa prav se zgodi narodnoj stranki, seveda v prvi vrsti odvetnikom, edernuhom in klečiplaznim klerikalnim učiteljem, ker se je toliko let dala od duhovske strani za nos voditi. Kakor so bili vsi liberalci pri goljufu in hudodelniku Kosemu slepi, tako tudi proti duhovnom z rogammi. Ti pa, zmagojoči Štajerc, bodi ponosen, ker jim delaš od novega leta vedno več strah, tako da Narodni List priporoča od 24. jan., ker jim še voda v grlo teče: „Pastimo Nemce raji na miru, in bojimo se Slovenca za Slovence“. Prav imate, a pozno ste prišli na pot spoznanja. Učitelj.

Sp. Pulskava. Kratko pred Božičem sem šel mimo cerkve sv. Trojice v Zg. Pulskavo. Nakrat zaslišim iz kaplanije grozno ropotanje, da se je celo poslopje treščilo. Pozneje vprašam znanca, kaj pomeni ta ropot. Povedal mi je, da si je uredil župnik Wiedmaier v kaplaniji umetni mlin za lastno rabo. Ta mlin pa ne šče parna ali vodna moč, temveč dvoje mladih deklet! Ljudje se pritožujejo, da bode župnik vso lepo kaplanijo pokvaril, in mislijo, da bi bila r. ta mlin tudi kakšna šupa dobra ali pa skoraj prazni hlev. Ali ti dosti ljudi, ki niso v tej hudi zimi poštene strehe čez glavo? Kaj pa sestre Šerbel, ki stannjejo še celo zimo v neki šupi poleg vrtnjakega hleva, kjer ni dobrih stanovanj. Ali za take stvari se župnik ne briga. Bolj se brige za zlorabo prišnice. Vsako nedeljo akoro pridiguje o politiki in „zatiranju“ duhovščine na Francoskem. Pred kratkom pa je napravil še posebno pridigo proti „slabim“ časnikom. Rekel je, da se naj take časnike takoj nazaj pošlje. Ali ker se ti, ljubi „Štajerc“ nikomar ne vsiljuješ, pač ni fajmošter tebe mislil. Kmetje svetujemo župniku, naj pusti politiko v cerkvi, ker drugače bode on kriv, ako „vera peša“.

Iz Žalca. Naš nov parlament ali občinski zastop je sestavljen. Po svoji pretežni večini ostal je črn, — da še nekoliko bolj črn, nego je bil njegov prednik. Po dolgotrajnem pritoževanju spoznala je oblast, da je v ožgled številu volilcev treba pomnožiti število občinskih zastopnikov na 18. Napredna stranka nima vzroka biti vesela izida teh volitev, kajti a pomnožitvijo mandatorov pomnožili so se tudi zastopniki črnih klerikalcev. Ogledamo si naše občinske zastopnike nekoliko na drobneje! V 3. razredu se posebno odlikujeta brumni Janez Skok iz Vrbja in vaskemur ponižni sluga L. Tratnik iz Zg. Ložnice. Od novo izvoljenega zastopnika Fr. Voha pričakujemo, da bode kakor drugod, mož na svojem mestu. 2. razred ima kot novega zastopnika hudega klerikalca Fr. Janešiča iz Sp. Ložnice; nadalje se nam na novo predstavljata farovski mesar Josko Bališ iz Vrbja, kateri se pač mora še veliko učiti. Tudi svojega starega prijatelja Nabica s svojimi mačjimi očmi in sladkim nasmehom srečamo v tem razredu. 1. razred kaže nam malo predrugačeno lice; sicer nahajamo tukaj neizmognega Fr. Robleka, že čez 70 let starega, za otročjega župnika M. Korena in vedno farovitu vdanega Gorjupa; pa tudi en par kranjskih fantov imamo v tem razredu: Hodnika in Flajsa, izmed katerih posebno od slednjega zahtevamo, da bode vreden sovrstnik Hodnikov. Velika novost pojavila se je pa v osebi Anona Petrička, tajnika južnost. hmeljarskega društva, vinčarja Hausenbichlerjevih vinogradov, uda nadzorstva Savinske posojilnice v Zalcu in sličnih ravodov, kateri gospod je tudi ob svojem prostem času nadučitelj Zalske ljudske šole! Sedaj vemo, zakaj deli gospod

Petriček svojo učenost samo v nižjih razredih, dočim poriva „fajle“ v višje razrede! Da je tudi zelo oliskani g. Zupanc še obitinski tajnik, ni potreba še posebej poudarjati, kajti „gliba vkup štriba“.

Iz Bizeljkega. Naš kaplanče Gril je pozabil na izrek Izveličarja: pustite male k meni... Pred kratkom je opazil dečka Rihterja (iz 1. razreda) po ledu drsati. Ko pride deček v šolo, zagradi ga kutar za lase in mu jih celo pest izpulji. Dečekv oče je šel nato k sodniji. A ko to kaplan izve, pride ves razjarjen v šolo. Neko dekletce Gregl se je nasmešnilo; zato ji je zapovedal kaplan celo uro na hodniku klečati. Premisliti je: v tej grozni zimi je moralo dete na mrzli opeki klečati. Da se otrok lahko zdravi za celo življenje pokvari, tega ni premislil po-božni kutar. Šele vae časti vredni nadučitelj g. Skubic je rešil otroka, ki je bil še na pol trd vled mrazu. Tak je torej kaplan Gril! On misli, da je sodnik čez vse. Zato je 22. m. dejal: „Jaz sem gospodar od šole!“ Ali fante, fante, motiš se presneto in kmalu ti pomagamo ter ti pokažemo gospodarja! Bizeljčani smo si postavili šolo z ogromnimi troški 30 000 gold., ko si ti mlečozobni kaplan še v srajčki skakal. In zdaj hočeš biti ti gospodar šole?! Ali ako meniš, da bodeš trpinčil deco tistih kmetov, od katerih živiš in brez katerih ne dobiš niti griljaja kruha, — potem se drugače zmenimo. Na evidenje!

Gutštajn na Koroškem. Ljubi „Štajerc“, naznanim ti, da se v naših fužinah še zopet fehta za cerkveno uro. Delavec naj daje in daje vedno naprej! Koliko bode ura vejala, tega ne vemo. Stara ura bi bila tudi še dobra, ako bi jo popravili. Kdor pa zahteva novo uro, naj jo tudi plača. Mi fužinarji bi uro bolj pri cerkvi sv. Antona tik pokopališča potrebovali. Poleg te so fužine, 3 personalbanse, 2 uradniška, 1 magacin in direktorjevo stanovanje. V fužinah je skoraj več prebivalstva nego v trga. In mi nimamo ure, ako ravno se jo nam že 23 let obljubuje. Sv. Anton je sploh čisto zapuščen; niti žegnanih ni enkrat na leto. Ljudje pravijo: po duhovnih je prišla vera gori in po duhovnih go vera doli. Cerkevni ključarji se tudi nič ne brigajo. Politika jim je veliko ljubša. Župnik pa si jemlje take ključarje, ki delajo kar hočejo. Odkar imamo župnika Václava Valeša, še ni bilo „levit“-maše. Spominjam se na svoja mlada leta; zdajkrat so bili duhovni vse drugačni Ali zdaj?!

Star fužinar.

Iz Klebasnice (Koroško). Naša občina, dragi „Štajerc“, je „napredna“. Dokaz: odkar je kaplanoval pri nas znani Hohnik, dobili smo „teater“, „izobraževalno“ društvo, „Marijino“ društvo, podvojene občinske doklade itd. — kaj bože še več? Ta Hohnik je zdaj župnik pri sv. Jakubu, dobrih 5 ur od nas. Ali Klobasnica mu je tako prišla k arcu, da ga vidiš vedno tukaj, posebno kadar vedba „igralce“. To je čudno, da se brigajo duhovni zdaj le za „teatre“ in „Marijine“ hčerke! In pri takih dahovnih se gode stvari, ki so obžalovanja vredne. Evo slučaj: Prinesli so otroka h krstu, ali župnika ni bilo, ker ima navado klativitezov iz srednjega veka. Dete je slabo, ali — hajd v dve uri oddaljeno Črno; pa tudi tam ni župnika doma! Torej zopet hajd naprej z slebotnim detetom. Baje se je dete šele v Prevalju kratilo; to je 6 ur daleč z vozom. Mrz pa grozen. Ko so prišli domu, je bilo dete mrtvo... Duhovni pa se brigajo za „Rokovnjače“. Po igri pa prireajo „Marijine device“ pleš, da se bolj utrdijo v ljubezni in ohranijo čistost... Več prihodnjic!

Kmet.

Novice.

Volkovi v ovčji obleki.

Stara državna zbornica je izdihnila, stari poslanci so si stisnili roke in odšli domu, — nove volitve se bližajo! Državnosborska volitev v letošnji spomladai bode velpomembna. Pokazala bode resnično moč političnih strank. Za nas, ki živimo na Štajerskem in Koroškem, je stvar že danes jasna. Leta in leta so delali klerikalci, da ubijejo sleberni pojav lastne volje med ljudstvom, — leta in leta so vpili prvaki,

da so rojeni in poklicani „voditelji“ naroda. Pokazati pač nimajo ničesar, ti prvaški klerikalci. Par dvojezičnih pečatov, par stranišnih tablic, par napisov so prinesli prvaški poslanci domu, da zamašijo lačne usta izstrađanega ljudstva... Kaj ste storili, vi prvaški poslanci? Kako ste izvršili nalogo, katero vam je izročilo ljudstvo s tem, da vas je volilo? Kaj ste dosegli za tistih 20 K na dan, katere ste vtaknili v svoj žep? To vprašamo Ploja in Korošca in bratce... Odgovora seveda ne dobimo! Kajti ti gospodje ne zdajo na svojo delo, marveč na ljudsko neumnost, ki bode pohlevno volila volka v ovčji obleki, katerega ji priporoča domači kaplan! — V tem znamenju pričanja novi volilni boj! Klerikalni prvaki se zanašajo na aparat svojih mežnarjev, fajmoštrov, kuharic in kaplanov, na zlorabo cerkve, kajti — „kan-celparagraf“ je bil odklonjen! A vrljbn temu se nam dozdeva, da se boji prvaški mogotci ljudstva in prihodajih volitev. Jako čudno se namred kandidature prvaških klerikalcev! „Stari mebel“ klerikalne stranke na Štajerskem, profesor Robič, kandidira v okraju sv. Lenart-Ljutomer. Kaplan Korošec se boji haloških kmetov in kandidira v okraju Maribor-Slov. Bistrica-Konjce; tisti hofrat Ploj, kateri je deviško-nedolžen kot novorojenček, ako ravno se še ni opral Steinovih očitaj, izbral si je najzanesljivejši mandat v okraju Rogatec-Konje. V brežinskem okraju pa kandidira klerikalni dr. Benkovič, o katerem bi se dalo veliko pisati. Za okraj Ptuj-Ormuž pa so postavili klerikalci svojega političnega „aufpuc-kmeta“ Roškerja, ki ima edino smolnost, da liše vsako kaplansko roko. Nadalje se potegujeta za okraj Celje-Laško tisti Vovšek, ki je pol tiča, pol miši, za okraj Šostanj-Slov. Gradec pa neki profesor Verstovšek. To so klerikalni kandidati: 2 profesorja, 3 prvaški advokati in med njimi en hofrat, nadalje 1 kaplan in „aufpuc-kmet“... Res, ako bodo vsi ti klerikalni „kmetaki prijatelji“ voljeni, potem mora naš kmet obogateti. Kaplan Korošec sicer ne ve, koliko hmelya pridelal svinjska dolina in je tudi zato, da zlije vinogradnik svoje kisló vino v jarek, mesto da bi mu dočal sladkorja. — hofrat Ploj sicer še ni dokazal, da ima še deviški „krancelj“, — o Roškerju še ne vemo drugega, kot da razume elegantno farške roke lisati, — ali za klerikalne poslance bodo ti ljudje še dobri!... Nova Spindlerjeva stranka sicer še ni imenovala svojih kandidatov, ali storila bode to kmalu. Za celjsko-laški okraj bode postavila menda tistega trboveljskega Roša, kateri se ne upa pred sednjo, ako ravno se mu je očitalo naravnost brezčastna dejanja. In tako bode šlo naprej... Volkovi v ovčji obleki bodo prihajali med ljudstvo in se prilivali. Ali tudi mi ne bodemo spali za petjo! Tudi mi nastopimo in ostra kot meč padla bode naša beseda. Kmetako zastopstvo kmetu! Dovolj dolgo smo delali prvaškemu farju in advokatu tlako, zdaj se budimo!

Moje in tvoje! Prvaški časniki pozabijo velikokrat, da je med besedicami „moje“ in „tvoje“ precej razlike. Opetovano smo že opazili, da n. p. ljubljanski „Slovenec“ kaj rad iz „Štajerca“ prepisuje. Ali prvaški liberalci so v tem osiru ednaki. Pred kratkim šele je prinesel „Narodni list“ gospodarski člančič, katerega smo objavili par številki prej v našem listu. Nam je sicer drago, ako se ponatisne naše gospodarske članke; ali časnikarska dostojnost zahteva, da se tudi pove, od kje se dobi te članke. V zadnji številki smo objavili malo „Zajeto povestice“ iz Šmarje pri Jelšah. In ljubljanski „Slov. Narod“ jo prepisuje dobesedno, brez da bi le namignil, da jo je „Štajerca“ posnel. Gospoda, to se pravi — krasti!

Hvalijo nas... V 4. številki piše „Nar. list“: „Nikakor ni pravilno, prenikzo („Štajerčeve“ stranke) ceniti. Nikakor ni prav posmehovati se ustravitvi tiskovnega društva in podcenjevati politično spretnost Linhart, dr. Delpina itd. Ti ljudje so nam lahko vglad glede njih delavnosti... In potem priporoča „Nar. list“, naj „sedejo“ njegovi prištrani „v žep“. Nam sicer ni za prvaško hvalo. Ali take besede so zanimive, ker pojejo prtaki vedno, da smo na smrtni postelji. Ali mi živimo, živimo da jo veselje. Živio „Štajerc“!

„Sveti“ bajkot. Res čudno, da niso zbe-